

[Jens Thoft]

Spørgeren bemærker, at fodbold og skatte-unddragelse tilsyneladende er de to danske sportsgrene, der kan samle flest tilhængere. Såfremt ministeren ikke griber ind med en lovændring, der sætter en prop i afgiftshullet, vil der med sikkerhed og i erkendelse af danskernes begejstrede medleven i den sidstnævnte af de to sportsgrene kunne iagttages hele det store flyttecirkus i dagene omkring 30/11 1992. Nu er ministeren advaret.

Svar (24/8 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I mit svar den 26. marts 1992 på spørgsmål nr. S 641 stillet af hr. Jens Thoft anførte jeg, at der kan være tilfælde, hvor man ved en deloverførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 mellem en pengeinstitutordning oprettet før 1983 og en senere oprettet ordning i et andet pengeinstitut stort set kan undgå realrenteafgift af afkast af begge ordninger.

Efter realrenteafgiftslovens § 8 nedsættes realrenteafgiften for afkast af pensionsopsparing foretaget før den 1. januar 1983. Afgiftsgrundlaget nedsættes forholdsmæssigt efter forholdet mellem formuen ved udgangen af 1982 og ved udgangen af afgiftsåret, der er den 30. november.

Fremgangsmåden er, at man på en pengeinstitutordning fra før 1983 inden den 30. november flytter al opsparing og rentetilskrivning efter 1982 til en tilsvarende ordning i et andet pengeinstitut, således at der kun resterer et beløb svarende til formuen ved udgangen af 1982. Herefter flytter man det til den nye ordning overførte beløb samt afkast af den nye ordning tilbage til den gamle ordning efter, at det nye afgiftsår er startet den 1. december. Formålet er, at hele afkastet af såvel den gamle som den nye ordning placeres på den gamle ordning undtagen på netop det tidspunkt, hvor afgiftsåret starter og slutter, og hvor overgangsfradraget beregnes.

Stort set hele afkastet optjenes på denne måde i den gamle pensionsordning. I den nye ordning optjenes realrenteafgiftspligtigt afkast i kun en kort periode efter overførslen, indtil det efterfølgende afgiftsår er påbegyndt. Transaktionen kan gentages hvert år.

Jeg bemærkede i mit tidligere svar, at jeg ville foretage en nærmere vurdering af arrangementet, hvorefter jeg så ville tage stilling til, om der er behov for ændring af reglerne.

Jeg skal indledningsvis gøre opmærksom på, at jeg ikke har grundlag for nærmere at vurdere, om og i givet fald i hvilket omfang de nævnte transaktioner rent faktisk foretages.

Det afgørende for mig er imidlertid, at der er mulighed for at afgiftstænke på den nævnte fremgangsmåde. Jeg finder fremgangsmåden uacceptabel. Jeg er derfor indstillet på i næste folketingsssamling at fremsætte et lovforslag, der stopper en sådan mulig afgiftstænkning.

Det samlede realrenteafgiftsprovenu fra kapitalpensionsordninger i pengeinstitutter oprettet såvel før som efter 1. januar 1983 anslås til knap 1 mia. kr. i 1991. De foreliggende statistiske oplysninger gør det imidlertid ikke muligt at udskille den del af proventuet, der vedrører personer med ordninger oprettet før 1983. Det er derfor ikke muligt at angive det teoretiske provenutab, såfremt alle med mulighed for det benyttede sig af fremgangsmåden.

Spm. nr. S 1040

Til *skatteministeren* (10/8 92) af:

Jens Thoft (SF):

»Vil ministeren oplyse det omtrentlige antal af skatteydere, der har teoretisk mulighed for nedbringelse af realrenteafgiftstilsvaret af deres pensionskonti m.v., såfremt de anvender de i spørgsmål nr. S 641 og svaret herpå nævnte fremgangsmåder, og vil ministeren oplyse, hvor stort provenutabet for statskassen vil være, såfremt alle, der har mulighed for at bruge realrenteafgiftslovens huller, også bruger dem?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen til spørgsmål nr. S 1039.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1039).

Spm. nr. S 1046

Til *skatteministeren* (11/8 92) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, om det er korrekt, at skattevæsenets inkassoafdelinger, der nu har fået lov til at foretage løntræk med op til 20 pct. til dækning af restancer, ikke skal medregne den indregnede restskat i de 20 pct.?«